

*Ayn Rand i Suvremene
Etike u Poslovanju*

Prema Stephen Hicks, Ph.D.

Translation into Serbo-Croatian
By Alma Causevic

*Ayn Rand i Suvremene
Etike u Poslovanju*

Prema Stephen Hicks, Ph.D.

Translation into Serbo-Croatian
By Alma Causevic

Ayn Rand i Suvremene Etike u Poslovanju

Prema Stephen Hicks, Ph.D.

Translation into Serbo-Croatian
By Alma Causevic

Stephen Hicks je profesor filozofije na Rockford College, gdje je i izvršni direktor Centra za etiku i poduzetništvo. On je primio njegov BA i MA stupnjeva iz University of Guelph, Kanada, i doktorirao s Indiana University. Njegovi radovi uključuju Objasnjavajući Postmodernizam (Scholarly, 2004), Nietzschea i nacisti (Ockham brijač, 2006), te eseje i kritike u akademskim i drugim publikacijama.

Zagovornici slobodnog društva misle poslovanja kao sastavni dio dinamičnog, naprednom društvu oni zagovaraju. Na Zapadu, uspon kulture gostoljubiva za posao je dovela nesagledive produktivne energije. Poslovni stručnjaci su se proizvodi od znanosti i revolutionized području poljoprivrede, transporta i medicine. Poslovni stručnjaci su se proizvode umjetnosti i dramatično povećao naš pristup do njih. Mi imamo više hrane, mi smo više mobilnih, imamo više zdravstvenih, imamo više pristupa djela, kazališta i glazbe nego što je itko mogao razumno predvidjeti prije nekoliko stoljeća. Rezultat poslovanja na Zapadu, te u novije vrijeme u dijelovima na Istoku, bio je ogroman porast standarda ljudskih života. Mi smo otišli, u prostoru za nekoliko stoljeća, od vremena u kojem možda 10% stanovništva živi udobno, dok 90% su živjeli blizu opstanka u vremenu u kojem živi 90% bolje nego udobno, a 10% ih živi u blizini opstanak. I nismo odustali na preostalim 10%.

Intelektualci koji studiraju besplatno društva su, u području ekonomije i politike, dobro razumijevanje onoga što čini li to moguće:

individualizam. U ekonomiji postoji dobro razrađen razumijevanje o tome kako, počevši s autonomnim pojedincima sudjelovanje u dobrovoljnom transakcija, roba, usluga, te protok informacija učinkovito gdje su potrebni. U politici postoji dobro razumijevanje o tome kako zaštititi individualnih prava i ograničavanja državne vlasti spriječiti samovolju i stultification koji potiskuju pojedinca kreativnosti i poticaj u svim područjima života. To ne znači da su individualističke teorije u gospodarstvo i politiku provodi dan, ali oni su imali veliki utjecaj, oni su imali i dalje imaju mnogo mogućnosti zalaže, pa čak i njihovi protivnici dati im poštovanje sluha.

Isto ne vrijedi, međutim, za individualizam u etici. Individualizam u etici je teza egoizma: stav da je pojedinac standard vrijednosti, da su pojedinci završava u sebe. Ali tradicionalna etika uvijek je utvrđeno egoizam da se vrlo problematično. Tako je uvijek našla velikih razmjera i dosljedno izrazi sebičnosti problematičnih—poput onih u poslovnom svijetu. Poslovni svijet je mreža pojedinaca, svaki sa svoj vlastiti dnevni red u životu, svatko je radio prije svega za svoj profit, a svaki interakciji s drugima samo ako je to u svoju korist. Poslovni je društveni svijet upravljaju interese, i moralnog vrednovanja self interesa koji određuju moralne procjene poslovnom svijetu.

Naravno ne svih pojedinaca u poslovnom svijetu djelovati odgovorno, racionalno i susretljivo. Takvi slučajevi su problem, međutim, aberacija. Poslovni postoji i buja u mjeri u kojoj pojedinci u poslovnom svijetu su produktivni i zadruga, pa je veći dio poslovne etike treba biti o tome što se principi omogućavaju pojedincima da funkcionira su produktivno i kooperativno. No, zbog problema koji može biti izrađen od strane neodgovornih, iracionalan, i nekooperativan pojedince, dio poslovne etike govori kako produktivni pojedinci trebali su riješiti probleme uzrokovane neodgovornim ponašanjem.

Ova teza, međutim, podrazumijeva recasting tekuće poslovne etike, jer trenutno dominantnih modela imaju obrnuti—da je poslovanje, u načelu, amoralna ili nemoralna, te da etičko ponašanje je iznimka.

Moja je teza da je srž poslovanja je moralno jednako kao jezgru nekog valjanog struke morala: obrazovanje, znanost, umjetnost. Struke obrazovanja stvara vrijednost: prijenos znanja s jedne generacije na sljedeću. Struke znanosti stvara vrijednost: otkriće novih znanja. Struke umjetnosti stvara vrijednost: predmeta koji izražavaju i evociraju važne ljudske teme.

U svakoj profesiji, neki pojedinci djeluju unethically. No, takve osobe su s pravom se ne uzima kao predstavnik prirode obrazovanja, znanosti, umjetnosti.

Posao, međutim, nalazi se većina etičarima u posebnom, problematična kategorija. Pri tome, većina suvremenih poslovnu etiku posluje loša. Još gore od toga, svoje predložene liječi se mučila sa namijenjen i nenamjerne posljedice koje su često mnogo gori nego probleme s kojima je pokušavao riješiti. Dakle, moj zadatak u ovom eseju je četverostruko.

- Za razgraničiti aksiomi tekuće poslovne etike, naime, da samo interes i profit motiv nisu moralne, a da nesebičnost potrebna za etičko ponašanje.
- Za sonda ispod etika-teorijskih razmatranja koje dovode do odbacivanja interese i promociju nesebičnosti naime, da je ekonomija je nula-sum igra i da je ljudska priroda inherentno je destruktivno.
- Tvrditi da racionalno poimanje interese rješava probleme uzrokovane uzimanje ljudske naravi nužno biti destruktivna ili ekonomije biti nula-sum-naime, da su ljudi završava u sebe, da zahtjevi proizvodnje su primarni u etici, i iz tog razloga primjenjuje proizvodnje eliminira nula-sum scenarij.
- Za skica što etike racionalno interese podrazumijeva za poslovne etike-naime, da sve strane se vidi kao samostalno odgovorni agenata koji su u interakciji jedino međusobno dogovorenim rokovima.

Suvremenu književnost: posao kao amoralan ili nemoralne

U aktualnoj literaturi u poslovne etike, poslovne pretpostavlja se da je u najboljem amoralan poduzeća, a očekuje se često da poslovna praksa je više nego vjerojatno da ne bude nemoralno.

Razlog za to je gotovo univerzalno održava teza među poslovnu etiku: da moralna razmatranja i promišljanja koja obično pogon poslovanja su u potpunosti različite kategorije. Poslovni je pogonjena samo interes i profit, ali za sve velike poslovne etičarima interese i profit ili amoralna ili nemoralna.

Alex Michalos, filozof i urednica-in-glavni u *Journal of Poslovna Etika*, piše: "U onoj mjeri u jednog djeluje prvenstveno u interesu povećanja profita, što

je trivijalno istinito da je jedan primarni interes nije u tome što je moralno ispravno.”¹ Michalos tačka je da to nije ni tvrditi da je profit koji traže moralne i ponašanja u različitim kategorijama.

Dva filozofski informirani poslovne profesori pisati u *akademiji za upravljanje pregled*: “Dva pogleda normativni su zajednički Prvi smatra da, budući izvršni menadžeri su agenti za dioničare, maksimiziranje sadašnja vrijednost poduzeća je prikladno motivirajući princip za upravljanje. Drugi (primjerice, normativni dionika teorije) drži da je principijelan moralnog rasuđivanja treba motivirati za upravljanje odlukama.”² Ovdje ćemo razliku moralnog rasuđivanja s maksimiziranje tvrtke vlasnika self interesa.

Amartya Sen, Harvard filozof i ekonomist, piše u knjizi o odnosu između etike i ekonomije:”self-interes pogled racionalnosti uključuje, *između ostaloga*, tvrtka odbacivanje “etike vezanih” uz pogled na motivacije.”³ Ovdje se kontrast self-motivacije zainteresirani i etičku motivaciju.

Al Gini, koautor s vodećim poslovnim etičare Tom Donaldson: “Činiti pravu stvar, jer to je moderan ili u vlastitom najboljem interesu ne etički računati čak i ako željeni rezultati su postignuti.”⁴ Ovdje čitamo da etika nije bavi samo-interes.

Popis bi mogao biti produžen na neodređeno vrijeme. Važno je napomenuti da su gore citati uzeti iz moderira u poslovne etike, odnosno, od onih koji ne vide sebe kao u načelu neprijateljski poslovno ili kao želeći ukupno državne regulacije gospodarskih aktivnosti. Stvar je jednostavno da je razdvajanje etike i self-interes je uzeta kao aksiomatski u tekućoj poslovnoj etici književnosti.

Sudionici u literaturi onda podijeliti u dvije skupine:

- Oni koji misle da moral i samouprave interes nalaze u različitim kategorijama, ali ne vjerujem da postoji opći antagonizam između dva.
- Oni koji misle da moral i samouprave interes nalaze u različitim kategorijama i da postoji opći antagonizam između dva.

Članovi prve grupe smatraju da su rezultati samo-interes i moralna obzir će ponekad sukoba, a ponekad se poklapaju. Opće namjene poslovne etike, dakle, da se tvrtke uvijek razmotriti njihove akcije iz moralnih uz

samo zanima perspektivu i, ako je sukob trebao pojaviti, kako bi se spremni žrtvovati vlastiti interes.

Članovi druge grupe tvrde da je moral se protivi interese. Na primjer, filozof Norman Bowie piše: “Svjesno potrazi za samo-interes svih članova društva je kolektivni rezultat za podrivanje interesu svih.”⁵ Poslovni etičare Oliver Williams izvešća zaključak konferencije o poslovnoj etici: “postoji neće biti nikakvih površnom rješavanju sukoba između vrijednosti pravednog društva i oštro suprotstavljene vrijednosti uspješnih korporacija.”⁶ William Shaw i Vincent Barry, autori široko koristi poslovne etike udžbenik, napisati: “Moral služi za ograničavanje naše čisto self-zanima želja tako da svi možemo živjeti zajedno.”⁷ U svakom slučaju, samo je interes neprijatelj pravde, morala i kolektivni interes. Opet, popis citata može se produžiti na neodređeno vrijeme.

Za članove ove druge skupine, u skladu s tim, opća svrha poslovne etike je različit: to je da se suprotstave self-zanima prakse poslovanja u ime morala, pokušati dobiti tvrtke općenito ograničiti svoju dobit traže, da bi dobili posao distribuirati više altruistically sve dobiti oni čine, i jačanje drugih društvenih institucija koje mogu suprotne unaprijed poslovne interese.

Poslovna etika u kontekstu povijesti etike

U kontekstu povijesti etike, to ne iznenađuje. Poslovna etika je primijenjena disciplina, a jedan bi očekivati da primjenjuju dominantne etičke teorije.

U Platon i Aristotel u manjoj mjeri čitamo da je praktična pitanja su niske i vulgarno. Iz toga slijedi da je poslovanje, kao inherentno praktične poduzeća, teško je dostojan poštovanja. S obzirom na mjesto Platona i Aristotela na intelektualni krajolik, imamo djelomično objašnjenje prezir da pripadnici kulturne elite uvijek izložena prema poslovnim.

U Immanuel Kant čitamo da postoji apsolutni dvojnost moralnih motivacija (dužnost) i kamate motivacije (nagib): bilo koji savjet od interesa uništava moralne vrijednosti action.⁸ Ali, budući da je upravljani od strane poslovnih interesa, slijedi da poslovni je inherentno amoralan.

U John Stuart Mill čitamo da altruistički self-žrtve za kolektivno je standard moralnosti i da nema ništa gore nego netko zainteresiran prije svega u vlastite “individualnosti bijedan.”⁹ Ali, očito je upravljani od strane poslovne

interese, a ne altruizam, individualizma nego kolektivismu, dobit motiv nego motiv self-žrtvu, pa posao je nemoralno ili amoralan.

U kršćanstvo i marksizam, čitamo istu moralnu temu: kolektivizam i ljudske žrtve. Kršćanstvo je jezgra prisposoba Isusova raspeća dobrovoljno podvrgnuti kako bi se očistiti od ljudi svoje grijehe. Prisposoba pokazuje (1) nužnost ljudske žrtve: Isus je jaka i moralno, a drugi su slabe i nemoralni, a mi riješiti problem slabih i nemoralno žrtvujući jaka i moralno, i (2) kolektivizam: svi ljudi dobiti udio Isusove žrtve da li su to zaslužili svojim vlastitim naporima ili ne. (Istu temu kolektivizma je ilustrirana u nauku o istočnom grijehu. Odgovornost nije pojedinac, nego svi ljudi snose odgovornost za Adama i Eve akcije.) Marksizam jezgre slogan je: "Od svakoga prema njegovim sposobnostima, svakome prema njegovim . potreba"¹⁰ Slogan ilustrira (1) nužnost ljudske žrtve: neki ljudi su jaki i sposobni, dok su drugi slabi i bijedni, i mi riješiti problem slabih i potrebitima žrtvujući jak i moći, te (2) kolektivizam: svaki pojedinac vidi kao kolektivno sredstvo, i njegova imovina su raspodijeljeni svima da li su ga zaradili ili ne. Za obje kršćanstvo i marksizam, self interesa i morala za razliku.

Stoga ne čudi da se disciplina poslovne etike danas jednostavno je se odnose na poslovanje što dominantni glasovi u povijesti etike su govorili već tisućama godina.

To pak objašnjava zašto poslovni etičarima imaju tendenciju da i se ne srame u pozivu za tvrtke žrtvovati svoj profit i razlog zašto većina poslovnih profesionalaca su nelagod o temi poslovne etike. Poslovni stručnjaci su zabrinuti sa svojim self interesa, uz stvaranje profita, i oni su dobro svjesni da je većina poslovnih etičarima, noseći plašt moralnog autoriteta, bilo namrštitu na takve stvari ili ih staviti u kategoriju nižeg prioriteta.

Dvojnost self interesa i morala se uzima kao opće i temeljne filozofske teze u tekuće poslovne etike, a to je kao opće filozofske teze da to mora biti riješen i, po mom mišljenju, odbacio. Branitelji poslovanja mogu imati i potroše velike energije pokazuje da je posebno zainteresirana self-poslovne prakse su i produktivni i win / win-stvaranje ograničene korporacija, uvođenje budućnost i obveznice, i tako dalje. Ali ova posebno demonstracije su učinili malo smanjiti opće sumnje o poslovanju.

Analogno neke robne marke od sredina je korisno ovdje. Za neke ekoloskom vjerovanja da smo mi ponestaje resursa i da je industrijska kemikalija su trovanja sve funkcije psihički općenito, aksiomatske istine. Znanstvenika i drugih stručnjaka može opovrgnuti određeni strah-npr., pokazujući da još uvijek postoji dosta ulja, te da Alar je benigna, ali opća je teza lijevo netaknuta: okolistara još uvijek čeka očekivati najgore, a nastaviti će se očekivati najgore čak i ako sljedeći desetak plaši ispasti da se neutemeljena. Isto tako, opće tezu da samo interes je izvan morala dovodi do opće sumnje self interesa u poslovanju. Tako objašnjava, npr., da su neke vrste insider trading nisu tako loše poslije svega neće promijeniti bilo tko misli o moralnim stanjem u poslovnim: većina etičarima i dalje će biti tretirani primerom očekivati najgore od sljedećih manifestacija interese. To je opće teze o interese koji se moraju rješavati.

Zašto su filozofije tradicionalno staviti moral i self interese u različitim kategorija?

Samopomoć interesa kao amoralan / nemoralno

Samouprave interes je tvrdio da se problem u poslovanju na dva načina. Prvo, motiv profita može dovesti jedne osobe na drugu štetu, to jest, samo interes dovodi do grijeha provizije. Na primjer, standardni argument o insider trading je da upućeni u poziciji da preuzmu nepravednu prednost od autsajder, a njegov samouprave interes dovodi ga da to učini. Drugo, motiv profita može dovesti pojedince ne bi manje sreće-koji je, samo interes dovodi do grijeha propusta. Na primjer, standardni argument protiv biljka selidbama nije da je tvrtka šteti prava radnika, nego, budući da će radnici biti u više očajna situacija, moralnim tvrtka će biti spremni odustati dobit mogućnosti da biljka preseljenje će ih ponuditi.

Grijehe-of-komisije brinuti se da samo interes pojedinaca stavlja u sukobu sa svojim obvezama ne na štetu interesa drugih pojedinaca, i grijesi propusta brinuti je da samo interes pojedinaca stavlja u sukobu s njihovim obvezama biti nesebičan. U oba slučaja, morala se vidi kao zahtjev self-žrtvu. Kako biste izbjegli grijeha provizije moram žrtvovati priliku da dobije, i kako bi izbjegli grijeha propusta moram žrtvovati imovine. U oba slučaja, sukoba interesa među pojedincima su poduzete kako bi se temeljni. Uzmimo samo interes dvije vrste "grijeha"odvojeno.

Samopomoć interesa i grijeha provizije

Detaljnije, grijeha komisije argument glasi:

Mi smo započeli, ocijenjujući sukoba: posao u odnosu na potrošnju (lažnih oglašavanja, monopolističkih cijena); poslovanja u odnosu na zaposlenike (rasistički ili seksistički iznajmljivanje, postrojenja selidbama); poslovanje u odnosu na druge poslovne subjekte (cut-grlo cijene Insider Trading).

Molimo, Što uzrokuje sukobe? (a) samouprave interes: da bi dobit, poslovanje je spremna prevariti svojim klijentima, iskorištavati zaposlenika, učiniti neugodne stvari natjecatelja, naškoditi okolišu. (b) Relativna slabost: potrošači, radnici, neki od natjecatelja, okoliš nisu u dobrom položaju da se brane.

Mi postav a mo pitanje, što su posljedice takvog sukoba? Jače stranke prevladava, a slabiji stranka gubi.

Mi smo tada generalizirati problem: Samopomoć interesa / dobit motiv i postojanje nejednakosti sposobnosti i moći izazvati sukob interesa i dovesti do jake profitira na račun slabog.

Sljedeća nudimo općih etičkih i političkih rješenja: (a) Etički: Mi zahtijevamo da tvrtke obuzdaju svoje interese, tj. Odreći se profita mogućnosti, (b) Politička: Tražimo vlade da regulira ili nametnuti ograničenja na posao, a mi pitati Vlada da dodijeli posebna prava slabije stranke i / ili ograničenja prava na jače stranke.

Tako smo dobili negativno rješenje: Poslovna etika je primarno o obuzdavanje samo interes i profit traže.

Polazna točka ove analize je također da postoje temeljni sukobi interesa između poduzeća, potrošača i radnika, a među tvrtkama sajim. Nakon što su sukobi dopušteni su kao temeljne, treba napraviti principijelan izbor: Je jedan pro-poslovni (a time i anti-potrošača i anti-rad), ili pro-potrošača i pro-rada (i time anti-business)?

Najvažnije pitanje je: Zašto bismo trebali uzeti sukoba interesa kao temeljne? Što je izvor tog premisa? Ako smo reći da opće i temeljne istine

o moralnosti je da samo interes bi trebao biti žrtvovan ili odvojeno, onda se mora imati kao pretpostavku da se kao temeljne i opće istine interesa sukoba. Dakle pitanje je: Zašto ne postoje vidio da se opći sukob interesa?

Dva globalna razmatranja o ljudskom stanju su tradicionalno se koristi za pokazati da sukobi interesa su od temeljne važnosti za ljudsko stanje. Jedna je pretpostavka o ljudskom psihologije i biologije, druga je pretpostavka o ekonomiji.

Ograničenih resursa

Uzmimo najprije ekonomski prostor: tvrde da živimo u svijetu ograničenih resursa. Pojam oskudice se koristi u više načina. Prilično neutralan način je reći da ljudi uvijek žele više nego što imaju. To nije način na koji se koristi za napad na interese. Ako se problem jednostavno to što želimo više, možemo reći da je rješenje tada je da proizvode više. No, u tradicionalnoj etici, proizvodnji naš način iz oskudice nije vidio kao opciju. Oskudica se koristi u maltuzijanskog ili nula-zbroj smisao: nema dovoljno da ide okolo. To nas stavlja u sukobu jedni s drugim: Vaše potrebe za hranom, na primjer, i moja potreba za hranom se ne mogu oboje biti zadovoljni, pa je jedan od nas mora žrtvovati ili biti žrtvovani. Problem onda je odlučivanje tko bi trebao biti.

To je razlog za popularnost brodice scenarija. Čamac za spašavanje scenariji ilustriraju ono što se često vidi da se temeljna ekonomska činjenica da moral mora reagirati na: Da je tvoje interese i moje interese u temeljni sukob zbog ekonomske oskudice.

Čamac za spašavanje situacije daje nam tvrd izbor. Izbor je bilo djelovati u stereotipno sebičan način ili da djeluju altruistically. Ako sam stavio moje interese prvi, ja ću poduzeti sve potrebne korake kako bi se osiguralo da ću dobiti dovoljno hrane i pića, a time bi se osiguralo da netko umre. Ja dobio na račun nekog drugog. Ako sam stavio drugi prvi, rado se žrtvuje za dobrobit nekog drugog. Drugi dobitak na moj račun. S jedne strane, ako svi ili bilo tko stavlja svoje interese prvi, free-za-sve bitke će uslijediti, čime se ugrožava sigurnost broda. S druge strane, nekritički altruizam može rezultirati samo osoba s pomorskim vještinama sebe bacanje u more, čime se ugrožava sigurnost broda. Prema tome, argument radi, razumnu stvar je da se usvoji kolektivističke stajališta, mi svi trebali staviti u našem self interese po strani i mislim da ono što je najbolje za brod kao

cjelinu: Čije su potrebe najveće? Tko ima najviše pridonijeti plovila za preživljavanje?

Što to znači za moralne filozofije je da je samo interes je opasno. U svijetu oskudnih resursa self interesa dovodi do brutalne konkurencije, štete od slabe do jake i ugroženost društva u cjelini. Što to znači za posao je da profit mora biti na štetu drugih. U svijetu ograničenih resursa, posao je temeljno nula-sum igra: dobit motiv dovodi do brutalne konkurencije, eksploatiranje slabe strane jaka, a osiromašujuće društva u cjelini.

Prema tom argumentu, dakle, sukob interesa su potrebne zbog temeljnih ekonomskih istinu: ograničene resurse.

Gyges / Izvorni Grijeh / Id

Drugi veliki argument za temeljne sukoba interesa temelji se na tvrdnje o ljudskoj psihologiji i biologiji. Razmislite o sljedećem citata.

Ovdje je Brian Medlin, autor nadaleko citira kritike etički egoizam: “[egoist] ne može ni propovijedati da je on bi trebao izgledati nakon sebe i propovijedati to sama. . Kad on pokuša da me uvjeri da je on bi trebao izgledati nakon sebe, on je pokušavao tako da mi raspolagati da sam odobrava kada on pije pivo i krade Tom žena.”¹¹ Ovdje je Charles Sykes, konzervativni intelektualac: “Bit gol egoizma nameće svoje voli i dislikes i suptilna predrasude i grintav smetnja od sebe na druge. Društvo postoji staviti ograničenja na želju ego kako bi sama središte svemira.”¹²

Ovdje je citat iz Anthony Burgess, poznati suvremeni britanski romanopisac:

To sadomazohističko impuls je u svima nama više ne sumnjam. Tu je neki opskuran neuronskih veza u mozgu između seksualni nagon i želju za dominacijom i potonji izraz sam namjerno ostavio dvosmislena. Mi smo, sasvim s pravom, boje ostavljajući sadomazohističko izaći iz ruke: to je sve previše lako. Mi smo svi prilično loše u, to je ono što mi radimo van da se broji.¹³

Ono što imamo ovdje su tvrdnje o tome što je mislio da se sirovine-osnovne ljudske prirode, da etika mora da se bave. Mi smo po prirodi bića koja žele ukrasti jedni od drugih. Želimo napraviti cuckolds jedni od drugih.

Mi smo predrasude i whiny i ohol. I, ako smo iskreni, mi ćemo priznati da smo dobili seksualni užitek iz premlaćivanja i ponižavajućim jedni druge.

To je dominantna tema u povijesti argumente protiv interese. Većina glavnih filozofskih protivnici interese također zagovarao mrgodan sliku ljudske prirode. Pouka Mit o Gyges, tvrdi Platon, je da svi ljudi imaju ugrađenu vulgaran i razuzdan apetiti da je samo nekoliko, nakon dugog napora, biti u stanju ukrotiti. Kršćanstvo je osnovna teza je Original Sin: svi smo mi rođeni destruktivan, buntovni, svi imamo znak Kaina ubojica na nas. Sigmund Freud je koncept id je iracionalno i gotovo nekontroliran skup nagona koji dovode nas koji želimo zlostavljanje naših susjeda ili, u njegovim vlastitim riječima, "iskoristiti njegove sposobnosti za rad bez naknade, kako bi ga koristiti seksualno bez njegova pristanka, da iskoriste svoj imetak, da ga ponizi, da uzrokuje mu bol, mučenja i ubiti ga. *Homo homini lupus.*"¹⁴

Potraživanja kao što su ove ići na srce projekta etike. Ako ove tvrdnje o ljudskoj prirodi su istinite, onda svaki pojedinac je temeljito u sukobu sa svakim drugim. Mi smo tada imaju samo dva izbora. Možemo biti samo zainteresirani i neka naša životinjska priroda pokrenuti divlje. Ali ako to učinimo, onda očito život će biti gadno, osamljeni, zvjerski, i kratke, i civilnog društva će propasti. Alternativa je pokušaj da se civilno društvo moguće. Ovaj projekt će zahtijevati anti-self interesa sile naime, moralni kod kojim se stavlja prioritet na kroćenje samo na dobivanje samo da suzbije svoj izgrađen-in interese. Budući da ljudska priroda ne mijenja s vremenom, ovaj projekt će se također morati biti u tijeku jednog: Etika uvijek će značiti da rješavaju temeljna sukoba interesa, a rješenje će *uvijek* biti žrtva ili ograničenja self interesa.

Primijenjeno na posao, dobili smo načelo da antagonizam i dominacija, nego suradnja i uzajamna korist, su više prirodni pojedincima. Kratkoročni želje-za brzu dobit ili izrazi snage će stalnu napast. Mi smo dobili, na primjer, u pogledu poslovnog zagovara marketinški stručnjak Roger Dawson: "Kada uništite tip a preko stola, to je pregovaranje. Kada bi mu rekao hvala za to, to je moć."¹⁵

Da bi tu suradnju i dugoročnih odnosa mogu postojati, osnovna teza poslovne etike bit će suzbijanje interese. Poslovna etika će morati biti oprezan vječno u potrazi za načinima da osujeti interese želje na klizanje njezina ograničenja.

Mi sada imamo dva argumenta koji podupiru zaključak da se sukobi interesa su temeljne. Argument o ograničenim resursima se čuje češće od lijevičari, u skladu sa svojim naglaskom na njegovanje nad prirodom čimbenika, a argument o destruktivne ljudske prirode čuli češće od konzervativaca, u skladu sa svojim tradicionalnim naglaskom na prirodu više njegovati faktora. Zajedničko za obje, iako je u sukobu interesa zaključka i posljedično zaključci koji samo interes je potrebna suzdržanost, te da etika je alat za suzdržanost. Za obje, drugim riječima, moral i samouprave interes nalaze u bitno razlikuju i protiv kategorija.

Samopomoć interesa i grijesi propusta

Nalazimo iste na sukob interesa zaključka kada uzmemo u obzir grijeha-a propusta argument protiv interese. Argument glasi:

- U životu, neki pojedinci su u mogućnosti to podrška sebe, a neke ne.
- Ako u mogućnosti ne daju ljubavi ne, ne će trpjeti ili umrijeti.
- Ali samo interes nije u stanju žrtvovati za potrebe ne.
- Stoga, interesi mogli su u sukobu s interesima ne.
- Altruizam je premisa: interesi mogli su važniji od interesa moći.
- Dakle, mogli bi trebalo žrtvovati ono što je nužno da se zadovolje potrebe ne.
- Stoga, self-interes je nemoralno (preko šesti i treći linije argument).

Polazna točka ove analize je da se interesi ne mogu ih staviti u sukobu s interesima moći. Ako mi mislite o ovom sukobu kao temeljni, onda moramo napraviti principijelan izbor: Budući da su samo jedan set interesi mogu biti zadovoljan, moramo odlučiti da li, općenito, žrtvovati interese moći (kao altruists ne) ili one ne mogu (kao, na primjer, Friedricha Nietzschea i socijalne Darwinists učiniti). Zahtjev za žrtve od mogućnosti da bi mogao je neugodan, ali ne tako strogi kao što ne zahtijeva da žrtva čini. Tako smo dobili altruista zaključak: potrebe ne bi trebao imati prednost, a budući da je samo interes u stanju je za razliku od toga, samo interes mora biti žrtvano.

Opet to je premisa o sukoba interesa koja je presudno ovdje, ovaj put

uzimajući ljudskih nesposobnosti kao bitno da etika mora odgovoriti. Ako uzmemo potreba i nesposobnosti kao temeljni za etiku, onda sukoba interesa su neizbježni, a netko mora biti žrtvovano. Altruizam strane s onima u veću potrebu i time odbacuje samo interes mogućnosti.

Primijenjena na poslovnu etiku, dobivamo opći zaključak da je poslovna etika je djelomično o uzimajući tvrtke da žrtvuju svoje interese interesima manje mogućnosti. Takav altruizam vodi (a) poziva tvrtke da redistribuirati njihov profit za stranke s veće potrebe, i (b) potpora za državne preraspodjele bogatstva (po oporezivanje, kontrole najamnina, minimalne plaće).

Sažetak: Zašto sukob interesa?

Tri pitanja, a zatim, dovode do zaključka da sukoba interesa temeljne. U svakom slučaju, žrtva vlastitog interesa je tvrdila kao etički temeljne: ili samo je potrebno da se suzdrži ili je potrebno dati neke svoje imovine.

Ako uzmemo ove pozadine teze iz etičke teorije kao opće istine, mi ćemo obratiti primjenjuju području poslovne etike u sljedeće dvije pretpostavke u mjestu:

- 1) Poslovni je o stvaranje profita. Ali, sumnjamo ispred svog vremena koji su napravili dobit na račun drugih: poslovni općenito pobijediti / izgubiti. Dakle, posao je nemoralno u toj mjeri da je to isplativo.
- 2) Poslovna nije altruistički u namjere, odnosno, poslovne se ne izgubiti / pobijediti. Ali mi znamo unaprijed da je jedan trebao biti nesebičan ili barem da jedan dobiva moralni kredit samo za nesebičan djela. Dakle, posao je amoralna ili nemoralna.

Posljedice dualizma: Ciljana nejednakosti

U svim većini tradicionalnih etičkih teorija, samo interes je cilj moralnosti, ali to je samo interes bolje, jače, više mogućnosti, bogatiji stranke koje su posebno ciljane. Jača stranka u boljoj poziciji iskoristiti slabiji, tako da je jača stranka self interesa koji je u posebnim potrebna suzdržanost. To je jače stranke koji bi trebao biti žrtvovanja za pomoć slabije partije, tako da je jača stranka self interesa koji se moraju prevladati. U oba slučaja, nejednakosti moći, sposobnosti i doći do bogatstva imaju goleme moralne značaj, i velike nejednakosti polarizirati moralnih obveza i potraživanja jake i slabe. Oni koji

su jači su u posebne potrebe zbog sputavanja i imaju veće obaveze distribuirati svoje resurse na slabiji. Nasuprot tome, oni koji su slabije vide kao osobito zaslužuje dodatni prava protiv zla od strane jaka, i veći stupanj njihove slabosti veće svoja potraživanja protiv jake.

Slijedom toga, u većini tekuće poslovne etike, analiza poslovanja uzima kao svoju polaznu točku relativne stupnjeve snage uključenih strana. Na primjer, razmotrite sljedeće primjere navodne grijehe propusta:

- Velike korporacije, tražeći da povećaju svoju dobit će preseliti svoje tvornice, zbog čega mnogi pojedinci ne-zaposlenih. Analiza: korporacije je “jači” i mnogo pojedinačnih zaposlenika su “rješenje.” Rješenje: Korporacija ne bi trebalo preseliti, time žrtvujući dobit mogućnosti, ali u korist zaposlenika.
- Banke, djelujući u njihovom vlastitom interesu, ne čine krediti s nestašicom pojedinci u velikim gradovima, i oni unaprijed na neplaćeni hipoteka, na primjer, nezaposlene osobe. Analiza: Banke su bogati; gradskom stanovnika i nezaposlenih ljudi su siromašni. Rješenje: Banke trebaju žrtvovati za siromašne dajući im visokorizičnih kredita.
- Self-interes dovodi neke tvrtke ne plaćaju nekvalificiranim zaposlenikom više od izdržavanje plaća. Analiza: Vlasnici tvrtke su financijski jači od svojih nekvalificiranih radnika. Rješenje: vlasnici bi trebali žrtvovati neke zarade za zaposlene.
- Porodni dopust: korporacije će biti uncaring potreba svojih zaposlenika trudnica. Analiza: Korporacije su jači, trudnice imaju posebne potrebe. Rješenje: žena treba dati jamstvo pozicije nakon porodiljnog dopusta je više.

U svakom slučaju, se analizom utvrdi da jača i slabija strana, a zatim zahtijeva žrtvu jača strana u korist slabijih partija. Isti postupak slijedi za navodne grijehe komisije:

- Airwaves, a američka vlada Savezni Priopćenje Komisije tradicionalnom “Poštenje doktrinu”: Ako nereguliran, velike korporacije radio (jake) će manipulirati (slaba) javne političke stavove predstavljajući kosih pokrivenost. Rješenje: F.C.C treba regulirati sadržaj elektronskim medijima kako bi osigurali uravnoteženo pokrivanje.

- Eksperimentalni medicinskih lijekova (npr. laetрил): Da bi dobit, farmaceutske tvrtke (jake) će iskoristiti strahove i očaja od terminalno bolesnih pacijenata (slaba). Rješenje: vladine Savezne trgovinske komisije i / ili Food and Drug Administration trebali kontrolirati marketing eksperimentalnih lijekova.
- Početno mlijeko za dojenčad: Big zapadne korporacije (jake) će iskoristiti siromašnih, nepismenih, Trećeg svijeta majke (slaba). Rješenje: Put pritisak na prodaji tvrtke ograničiti prodaju, a ne za oglašavanje, itd.
- Oglašavanje rizičnih proizvoda (primjerice, duhan, alkohol): Velike tvrtke (jake) će manipulirati (slabi) potrošača vrijednosti i ukuse kroz oglašavanje. Rješenja: regulirati ili eliminirati takvo oglašavanje ili korištenje poslovne imovine protiv svoje volje javnog interesa za poruke (npr., kanadski cigareta ambalaže).
- Apartman iznajmljivanje: Bogati zemljoposjednici (jake) će podvaliti stanara (slabi); Rješenje: nametnuti kontrole najamnina za pomoć potrebitima stanar na trošak bogatih stanodavac.
- Insider trading: ulagači na Wall Streetu (jake) će iskoristiti mali čovjek ulaganja iz glavne ulice (slaba). Rješenja: Zaustavi insider trading, pomoć malog čovjeka preraspodjelom veliki tip je informacija (npr., objavljivanje zakona).
- Plaće: Poslodavci (jake) će iskorištavati zaposlenih (slaba), plaćajući ih samo opstanak plaće. Rješenje: Postavite minimalne plaće kako bi pomogli potrebitima zaposlenik na trošak bogatih poslodavca.
- Zapošljavanje politika: Tvrtke (jake) će djelovati kao rasisti i postoji s obzirom na potencijalnih zaposlenika (slaba). Rješenje: Uspostaviti politika afirmativne akcije pomoći članovima manje-dobro-off skupine na štetu pripadnika bolje-off skupine.
- Sigurnost proizvoda: McDonald Corporation (jake) će bezbrižno prodati vruće kave za malo stare dame (slabi) u automobile koji se ne čak imati sigurno mjesto za staviti čašu. Rješenje: Provoditi strogu liability.¹⁶

U svakom slučaju, možemo identificirati jači i slabiji stranka. Mi se interesi dviju strana da se u temeljni sukob. Mi smo tada predložiti rješenja koja barem ograničiti samo-interes jače stranke u ime zaštite slabija stranka, au nekim slučajevima i aktivno žrtvovati interese jača strana u korist slabijih. Od, u odnosu na potrošače, tvrtke se percipiraju kao jači stranka, poslovna etika danas se usredotočuje na davanje potrošačima dodatnu zaštitu i ograničavanje ovlasti poduzeća. Od, u odnosu na zaposlenike, poslodavac se percipiraju kao jači stranka, poslovna etika danas se usredotočuje na davanje zaposlenicima posebnu zaštitu i ograničavanje ovlasti poslodavaca. Od, u odnosu na mala poduzeća, veliki posao je percipiraju kao jači, poslovna etika se fokusira na davanje malih poduzeća potaknuti i na kroćenje zastrašujuća multinacionalne korporacije.

Mi smo na taj način dobiti poslovne etike koja zvuči kao sljedeće: moralna velike korporacije će vam dati mnogo od svoje zarade u humanitarne svrhe, to će ograničiti svoj profit-stvaranje mogućnosti u siromašnim zemljama Trećeg svijeta, prilikom objave da će biti manje uvjerljive s obzirom na bespomoćan potrošača, kako bi se mali čovjek priliku da se natječu da neće koristiti svoje veličine prednost, prilikom zapošljavanja, ona će žrtvovati neke svoje zaposlenike profitabilnost ako je potrebno. A ako tvrtke ne će žrtvovati svoje interese dobrovoljno, onda ćemo tražiti od vlade da im snagu da. Vlada će vidjeti svoj posao pomažući slabe protiv jake dajući im dodatni prava, ograničavanje prava jaki, odnosno prijenos bogatstva od jake do slabe.

Trenutni poslovna etika se temelji na taj način potiče i opće kulture kontradiktornosti: posao u odnosu na potrošača, u odnosu na poslodavca radnik, veliki posao u odnosu na mala poduzeća i poslovne odnosu na vladu.

Slobodari i neki konzervativci su tvrdili, često dobro, da predložena rješenja u naprijed navedenim slučajevima potkopati poticaj, krše pojedinaca sloboda i vlasnička prava, krše načela ravnopravnosti, i tako dalje. To, međutim, imao malo utjecaja na moralnu protivljenje slobodnog poduzetništva, jer su većina onih koji se bave etikom smatrao da praktičnih pitanja su manje značajne od moralne brige, da pojedinci imaju interes u svoju imovinu i poticaj za stjecanje više su samo self interesa, te da takve self-zabrinutost zainteresirani može i treba biti ograničena, suspregnuta, i prevazišli.

Kao čeznuti kao self-interes se vidi kao amoralan ili nemoralne, tvrdeći praktičnost dobiti motiv i imovinskih prava će imati ograničen uspjeh. Jedan od protivnika mogu doći da se slažete da slobodnom tržištu su učinkovita, ali oni će i dalje biti spremni na žrtvovanje osobnih sloboda i dobit-to su samo zainteresirani za sebe razmatranja, nakon sve-u ime viših, moralnih razloga.

Ono što je potrebno, onda je obrana individualizma, interese, o moralnim osnovama. Dok imamo takve obrane, pozive za self-žrtvu, bilo dobrovoljno ili izvršiti politički će biti norma u poslovnu etiku i regulatorne politike.

Ja sam tvrdio da je oporba vlastitih interesa proizlazi iz sukoba interesa koje će se od temeljne važnosti za etiku, i da to proizlazi iz pesimistički ekonomski, psihološki i biološki prostorije. Ove prostorije čine self-interes činiti u skladu s dugoročnim ljudskog opstanka. To je onih ekonomske i psihološke teorije da se trebamo pozabaviti.

Ovdje ću se obratiti Ayn Rand alternativu. Rand nije često imao pozitivan prijem iz etike zajednice za nekoliko razloga. Glavni jedna je da je zagovarao samo-interes nasilno. Za etiku zajednica zalaže za stajalište da moral znači zabranu i žrtvovanja interese to bi moglo značiti samo jedno: Ona mora biti jaka pozivajući učiniti ono što oni osjećaju kao da slabi. Taj pogled, s obzirom na dugu povijest etike, jednostavno može biti odbijen iz ruke.

Ali takvo odbijanje procjenjuje Rand zagovaranja vlastitih interesa iz skupa objekata o ekonomiji i ljudske prirode da je ona odbija. Ona odbacuje uvjerenje da je etika počinje uzimanje sukoba interesa kao temeljne. Ona odbija stav da etika počinje reagiranjem na oskudnih resursa, ona odbacuje gledište da etika počinje reagira na neugodne stvari neki ljudi žele učiniti kako bi jedni druge, a ona odbacuje gledište da etika počinje tražeći što učiniti o tome siromašan i nesposoban.

To je filozof je polazište koje su najbitnije. Pa što su Rand?

Ayn Rand etike

Prema Rand, etika se temelji na zahtjevima života. Ono što čini život mogućim postavlja standard dobro, što ugrožava ili uništava život je loše. Etika tako je ukorijenjen u biologiji: Činjenica da je život uvjetno. Vrijednosti potrebne za život ne postiže se automatski, a budući da oni nisu automatski

postići, svaka ljudska lica temeljne alternative: postići vrijednosti koje su potrebne za život ili ne. Postizanje vrijednosti podupire nečiji život, a ne događaj na taj način dovodi do smrti. Ali, postizanje vrijednosti ima preduvjete. Svatko od nas mora naučiti što su vrijednosti potrebne za život i koje akcije su potrebne za njihovo postizanje, a zatim odaberite dosljedno za pokretanje tih radnji. No učenje tih stvari ovisi o osobnom izboru da think.¹⁷ U obliku sažetka, ukazuje se ovdje:

- Život zahtijeva potrošnju vrijednosti.
- Vrijednosti da se konzumira mora biti proizvedena.
- Proizvodnja vrijednosti zahtijeva da djeluju na određeni način.
- Djelujući u tim načine zahtijeva da imamo znanje koje vrijednosti moramo konzumirati i koje akcije će ih proizvoditi.
- Nakon znanja zahtijeva da mislimo i naučiti.

Ili, ukratko:

- Život ovisi o vrijednosti.
- Vrijednosti ovise o proizvodnji.
- Proizvodnja ovisi o znanju.
- Znanja ovisi o razmišljanju.¹⁸

Ključna stvar o svakoj od tih točaka je da su i mogu se obavljati samo od strane pojedinaca. Individualizam je izgrađen u prirodi ljudskog života.

Počnite s razmišljanja zahtjev. Samo pojedinac um može razmišljati, a samo pojedinac može pokrenuti proces razmišljanja. Drugi nam mogu pomoći enormno u našem razmišljanju procesu od strane nas informira, nas vodi od koraka na korak, ističući zamke, ali drugi može samo pomoći. Koliko god oni, svatko od nas je jedina osoba koja može učiniti naše razmišljanje za nas. Razmišljanje je individualan proces.

Rezultat dobre razmišljanja-znanje-živi u individualnim umovima, i to se može staviti na produktivno koristiti samo na inicijativu pojedinca.

Samo pojedinci znaju stvari, i samo pojedinci mogu staviti svoje znanje u praksi. Nekoliko pojedinaca može imati isti predmet znanja u svojim mislima, ili nekoliko pojedinaca može odlučiti da se raditi u suradnji na projektu koji koristi njihove različite stavke znanja. No, pokretanje grupe projekta zahtijeva stalno inicijativu pojedinaca koji su uključeni. Grupe ne rade stvari, pojedinci u grupi učiniti.

Rezultat proizvodnih radnja je neka vrijednost koja se konzumira, koristi, uživao. Evo opet, pojedinac je jedinica stvarnosti. Samo pojedinci su potrošači. Samo pojedinci mogu jesti salatu, uživajte prijateljstvo ili iskustvo umjetnosti. Dvije osobe mogu dijeliti salatu ili prijateljstvo, ali prednosti su osjećali pojedinačno. Tisuća osoba može čuti istu simfoniju performanse, ali je tisuća pojedinačnih iskustava.

Ukratko, slučaj za individualizam je da su samo pojedinci misle, samo pojedinci znaju, samo pojedinci djeluju, a samo pojedinci mogu konzumirati proizvod njihova djelovanja. Drugim riječima, ljudski život pojedinca. Pojedinci su oba proizvođača i vrijednosti potrošačima vrijednosti.

To su prostori o kojima ovisi egoizam. Etika self interesa temelji se na činjenici da je ljudski život pojedinca fenomen, da je njegovo održavanje je individualna odgovornost u tri osnovna načina: pojedinci moraju misliti, oni moraju primijeniti rezultate svojih razmišljanja produktivno, i oni moraju konzumirati rezultate njihove proizvodne aktivnosti. Stoga je potreba racionalnog, produktivni pojedinca koji su temeljni u Rand etike.

Elementi ovog gledišta je navedeno od strane drugih filozofa, ekonomista i biologa. Ali oni nikada nisu bili priznati kao fundamentalno značajno za etiku. To je zato drugim činjenicama (ili navodne činjenice) su dati prednost, i do te mjere da su ostale činjenice su prednost zahtjevima racionalnog, self-zanima producent bili podređeni. Te navodne činjenice su do zaključka da sukoba interesa temeljne su, i od pretpostavke da su resursi oskudni, da je ljudska priroda je destruktivan, a da su potrebe ne može se prije.

Neka nam vidjeti kako Rand tvrdnje fundamentality usporediti s tim ostala potraživanja.

Odgovarajući na ograničene resurse

Uzmi problem oskudnih resursa ili brodice ekonomije. Nula-sum ekonomije je problem proizvodnje. Ako smo Životarili kao i druge životinje, kao lovci i skupljači u ograničenim količinama, a zatim naše ekonomske nevolje bi se doista bitno nula-zbroj.

Ali, primjenu razuma su ljudi sposobni za povećanje neto proizvodnje. Ako imamo razloga, onda znanost je to moguće, i uz to inženjerstva i tehnologije. Drugim riječima, razlog omogućuje proizvodnju, a ne samo lov i skupljanje. A ako proizvodnja je moguće, onda ekonomija nije znanost o životu na brodice.

Dakle, uzimajući oskudnih resursa kao temeljna činjenica o ljudskom životu je jednostavno pogrešna. Resursi nisu ograničene u smislu potrebnih za generiranje sukoba vlastitih interesa. Nisam u sukobu s tobom za ograničenu nabavu robe, za razmišljanjem i proizvodnju mogu povećati isporuke dobara. Povećanje nije napravio na tuđi trošak. Ako sam znanstvenik koji se stvara bolji hibrid kukuruza, mogu povećati neto zaliha hrane. Ako sam izumitelj, koji poboljšava učinkovitost razboj, mogu povećati neto zaliha tkanine. Bez obzira na moje zanimanje, to je moj osobni interes misliti i proizvede, kao što je na opće interese. Tu je temeljna *sklad* self interesa ovdje, nego sukob tuđih razmišljanja i proizvodnju povećava nabavu robe, kao i moja, što je moguće za nas da se trgovina na međusobne advantage.¹⁹

(To je važan povijesne točke da je većina glavnih etičke filozofije su nastale prije uspona znanosti i prije industrijske revolucije transformira čovjekovu produktivnu sposobnost. Postojala je, prema tome, manje shvatiti moći razuma i mogućnosti proizvodnje. U mjeri u kojoj proizvodnja nije vidio kao opciju, fokus pomaknuo se nula-sum igra distribucije.)

Odgovarajući na Gyges / Izvorni Grijech / Id

Sada neka nam se obratiti tradicionalnu tvrdnju da sukoba interesa temeljne jer smo rođeni s druge-destruktivne želje. Ova tvrdnja ovisi o rekavši da naše želje su boje, koje su naši likovi formiraju snage u velikoj mjeri izvan naše kontrole, iz tog razloga nema temeljnu ulogu u određivanju naše vrijednosti i stoga naše emocije. Ako je istina da je emocija je prije i snažnije od razloga, onda sukobi među pojedincima koji su nužni i samokontrolu je potrebno. Ako, s druge strane, emocije su posljedično na razlog, onda sukob nije potrebno.

Rand tvrdi da su pojedinci rođeni spoznajno, emocionalno, moralno i *tabula rasa*, iz tog razloga je primarna u oblikovanju svoje vrijednosti, a da su emocije posljedice nečije vrijednosti izbora. To znači da jedan nije rođen s unaprijed razaranja vrijednosti, što znači da je moguće da oblikuje nečiji sustav vrijednosti i karakter. To pak znači da je postizanje velikog karaktera, nego suzbijanju lošeg karaktera, je naša temeljna etička projekta: Etika je o samorazvoja nego samokontrolu. Ako je tako, nema inherentne sukobe među ljudima na toj osnovi. Self-interes nije neprijatelj etike ako pojedinci su sposobni usmjeravaju svoj život s obzirom na njihove dugoročne racionalne interese.

Mi smo ovdje samo dva suprotna seta tvrdnji–tradicionaliste i Rand i veliki skup nativism i *tabula rasa* pitanja će trebati riješiti prije nego što odluči jedan način ili drugi. Dopustite mi da se usredotočite samo na još jedan problem ograničene. Bilo da su emocije stečena ili urođena, ipak je istina da mnogi pojedinci imaju i druge razaranja pogoni i navika kratkog dometa razmišljanja. Čak i ako se slaže da u dugoročno opredjeljenje za racionalnosti i produktivnosti je standard dobar, mogućnosti učiniti sami predstaviti u kojima se može napraviti kratkoročni dobitak na štetu netko drugi i dobiti daleko s njom.

Na primjer, pretpostavimo da su obično produktivan pojedinca, ali imate priliku da ukrade milijun dolara i dobiti daleko s njom. Zašto ne?

Rand je opće rješenje je jasno: temeljna etička je da život zahtijeva proizvodnju. I tako principijelnu predanost proizvodnji moralna srž. Proizvodnja zahtijeva znanje, suočavanje s činjenicama, integriteta. U društvenom kontekstu, proizvodnju i trgovinu zahtijevaju suradnju, koja zahtijeva poštenje, pravda, poštivanje prava vlasništva, pridržavajući se ugovori, i tako dalje. Lopovi su parazitske na ovaj proces: oni ne proizvode, niti da im pomogne u procesu proizvodnje. Oni ne trgovine, niti im olakšati trgovinu. Lopovi podrivaju sustav proizvodnje i trgovine: štode onima koji čine proizvodnja i trgovina moguće. Dakle, lopovluk je vladao na principu.

Ali, posebno pitanje dolazi Leđa: Zašto stick od strane dugoročno opredjeljenje za proizvodnje, ako se kratkoročni predanost kradje će dati više?

Pitanje je bitak u mogućnosti to odvojiti kratkoročne parazitizam od ostatka života. Jedan život je dugoročno opredjeljenje, a to zahtijeva niz

dugoročnih načela je voditi i dati mu smisao. Tko je jedna i ono što se postiže ovisi o jednom dugoročne obveze. Lopov, za razliku od, misli kratkog dometa: Ja mogu dobiti daleko s njom. Možda on može, a možda i on ne može. To nije primarni problem.

Razmislite analogiju za brak. Brak je uspješna ako se obje strane dijele duboku uzajamnost interesa i kako se zalaže za dugoročni razvoj tih interesa. Pretpostavimo da suprug u takav odnos je daleko na poslovni put i nudi prostitutke za večernji. On zna njegova supruga vjerojatno neće saznati, a on može prakticirati siguran seks, tako da nije puno šanse za ulov sifilisa. To je to njegov osobni interes da ide za to? Ako on se zalaže za brak, onda je jasno ne: Spavanje s prostitutkom uništava integritet braka. Ali ako se on ne zalaže za brak, tada će on propustiti na svim da takva veza može ponuditi. U svakom slučaju, njegov dugoročni self-interes ne postiže.

Vratimo se sada u napast da kradje. Jedan je život i njegovo značenje su dublje i dugoročne nego brak i načela da je potrebno obavijestiti da će se održati kao duboko. Ubrizgavanje parazitizam u jedan život je kao ubrizgavanje prostitutka u jednu brak.

Rješenje za problem kratkom roku napasti je promicati dugoročne. To zahtijeva racionalno utvrđivanje nečijeg dugoročnog interesa i načela djelovanja potrebna da se to postigne. To je ono što bi trebao biti oko etika.

To nije ono što je sukob model moralnosti nudi kao rješenje problema lopovi. Lopovi su motivirani željom za dobitak, pa tradicionalni moral osuđuje želju za dobiti kao takve. Uzimajući pogled da su pojedinci kratkom roku i strast-driven, jedino moguće rješenje za to je naučiti suzdržanost. Umjesto da kaže da je želja za dobitak je zdrava i moralna, ali da postoji pravilan i nepravilan način da se dobije, to osuđuje jedina stvar koja čini život mogućim.

Razmislite o nastavi etike za vaše dijete. Pretpostavimo da je vaše dijete krade, whines da biste dobili njegov način, odnosno hitova drugo dijete dobiti nešto. Dijete je "sebičan": On smatra da krade, grintav, i udarajući se praktična sredstva za njegove krajeve. Tradicionalni model suzdržanost ga uči: Da, oni su praktični znači da vaše završava, ali morate ili odreći vašeg završava ili sredstvo za dobrobit drugih. Nasuprot tome, racionalni egoist modela ga uči: Ne, one nisu praktični znači da vaše završava, nego produktivnosti, prijateljstvo, a suradnja se praktična sredstva za svoj kraj.

Razlika je presudno. To je razlika između učenja djeteta da se samo-ispunjenje je nemoralno, jer to znači koračni na druge i da ga nastavi da se samo-ispunjenje je dostojan cilj i tu je racionalno, ne-konfliktne način da se to postigne.

Odgovarajući na potrebe ne

Rješavanje problema ne može se daje manje naglasak u tekućoj poslovnoj etici književnosti. Nedavna naglasak je više na sprečavanje grijeha provizije nego na promicanju ljubavi. Kada promicanje ljubavi ili obveznog preraspodjela ne pojavljuje u literaturi, argument je da (a) interesi ne mogu uzeti prednost nad onima stanju, (b) da odgovornost za rješavanje problema ne leži u prvom redu s mogućnosti, (c) da daje u dobrotvorne svrhe je žrtva interese, ali (d) da su u mogućnosti bi trebao vidjeti svoje imovine koja pripada svima koji imaju potrebu za njima.

Iz onoga što je rečeno gore, jasno je da Rand etika odbacuje sve gore. Ona odbacuje kolektivističke prostor: Pojedinici nisu u prvom redu znači do kraja druge. Nadalje, budući da ne ovisi o stanju, potrebama u mogućnosti uzeti prednost: zahtjevi proizvodnje imaju prednost pred zahtjevima distribucije. I ljubavi za privremeno nesretne nije nužno protiv nečije interese. Ako je moja ljubavi može pomoći netko vratiti na svoje noge i postati samohranih, ja korist: racionalnije proizvođača ima u svijetu, bolje sam. Većina pojedinci su u mogućnosti obavljati samo-odgovornost i sami podržavaju. Ljubav postaje manji problem u etiku: ona postaje stvar dobre volje, a ne po službenoj dužnosti u pitanje pojedinaca koji možete priuštiti to pomaže onima koji to zaslužuju iz teško situation.²⁰

Problem ne samo da stvara temeljni sukob s interesima moći, ako ne postoji dugoročno rješenje problema ne može. No, za većinu od razloga zašto pojedinci postane nesposoban za uzdržavanje, dugoročne rješenja su moguća. Ako je problem ograničene resurse, tada znanost i proizvodnju rješenja. Nesreće prirode kao što su potresi i poplave može biti adresirana i oporavio od prilično brzo. Siromaštvo uzrokovano represivnom politikom može riješiti politički: loš politika nije zakon prirode. Nemogućnost zbog osobnih lijenosti ili loših presuda je ispravi. To ostavlja male manjine pojedinaca koji su teško hendikepirani bilo fizički ili mentalno, jer ti pojedinci jedina opcija je ljubav od mogućnosti. Ali opet, u mogućnosti ne postoje da služe mogućnosti: ljubav je čin dobre volje, a ne duty.²¹

Zaključak

Srce Rand strategije je da bi temeljne uloge razuma u ljudskom životu. Razlog omogućuje znanosti i proizvodnje, dugoročno planiranje, a žive po načelu. To je tim koji čine pojedinci cvjetati, a to je ta da eliminirati ideju da postoje temeljni sukobi interesa među pojedincima.

Posao je zatim jedan program. U poslovnim moralni pojedinac producent: pojedinac koji je na kraju u sebe, neovisna mišljenja i djelovanja. Moralna društvenih odnosa su dobrovoljne interakcije na obostranu korist za produktivni pojedinci. Poduzeća i potrošači, poslodavci i zaposlenici su samo odgovorni završava u sebi koji trgovina na obostranu korist. Niti je temeljno u sukobu s drugom, a niti se žrtvuje za druge. S obzirom na ove široko ne-konfliktne principe, razlike više pojedinosti izdvojiti pregovorima. Vlade nametnuti ne-konfliktne načelima i zaštititi dogovoreni ugovori.

Objektivizam branitelja poslovnih zahtjeva tri stvari:

- objektivizam branitelja poslovnih zahtjeva tri stvari:
- da je svrha poslovanja je ostvariti profit,
- da je svrha države je da štiti prava pojedinaca da svoje živote, slobode i imovine.

Ne, oni nisu, reći svoje kritičare. Pišući o etici kažu self-interes je opasan za druge i osim toga, pojedinci bi trebao biti nesebično služi interesima drugih. U pisanju o poslovanju kažu profit motiv je opasno, drugi-destruktivne sile i osim toga, posao bi se trebao vidjeti kao sluga društva u cjelini. U pisanju o politici kažu *laissez-faire* politike ostavlja previše slobode pojedinaca učiniti štetu jedni druge, a osim toga, svrha vlasti je da se redistribuirati društvo imovine u zajednički interes.

To je anti-interese etike koja je bila glavni izvor oporbe za poslovne i slobodno društvo. Ovaj Mislim da objašnjava prilično skromni uspjeh strategije objašnjavanja kako strpljivo slobodnog tržišta i dovesti dobiti motiv za praktične uspjeh i kako socijalizma dovodi do praktičnog neuspjeha. Svi ovi su se pokazale u teoriji i praksi za 200 godina, ali su imali malo utjecaja na protivljenje: istaknuti praktične uspjeh samo interes i profit motiv nije mnogo će utjecati na one koji su stavili morala u različitim, a još važnije kategorija.

Samo moralni obrane vlastitih interesa, u kombinaciji s razumijevanjem slobodnog tržišnog gospodarstva i klasične liberalne politike, unaprijediti slobodno društvo i tvrtku, njene ekonomske motor.

Neki slobodarskih i konzervativci su učinili dobro u promicanju ekonomije i politike. Ali, moramo Ayn Rand za etiku.

References

- Michalos, Alex. *The Society for Business Ethics Newsletter* 5:1 (May 1994); p. 6.
- Quinn, Dennis P. and Thomas M. Jones. "An Agent Morality View of Business Policy." *Academy of Management Review* 20:1 (1995), 22-42; p. 22.
- Sen, Amartya. *On Ethics and Economics*. New York: Basil Blackwell, 1987; p. 15.
- Gini, Al. "Speaking with Al Gini." Interview published in Prentice-Hall Publishing Catalogue, 1995-1996.
- Bowie, Norman. "Challenging the Egoistic Paradigm." *Business Ethics Quarterly* 1:1 (1991), 1-21; pp. 11-12.
- Williams, Oliver F., Frank K. Reilly, & John W. Houck, eds. 1989. *Ethics & the Investment Industry*. Rowman & Littlefield; p. 9.
- Shaw, William and Vincent Barry. *Moral Issues in Business*. 5th ed. Wadsworth, 1994; p. 16.
- Kant, Immanuel. *Groundwork of the Metaphysic of Morals*. Translated by H. J. Paton. Harper Torchbooks, 1964; pp. 397-398.
- Mill, John Stuart. *Utilitarianism*. Hackett Publishing; p. 14. See also p. 11 and pp. 14-16 where Mill repeatedly emphasizes that Utilitarian standard is not self-interest but the collective interest, to which the individual should be willing to sacrifice his life and happiness.

Marx, Karl. *Critique of the Gotha Program*. 1875.

Medlin, Brian. "Ultimate Principles and Ethical Egoism." *Australasian Journal of Philosophy* 35:2 (1957), pp. 111-118.

Sykes, Charles. "The Ideology of Sensitivity." *Imprimis* 21 (July 1992), p. 4.

Burgess, Anthony. "Our Bedfellow, the Marquis de Sade." In *The Norton Reader*, 6th ed., p. 510.

Freud, Sigmund. *Civilization and Its Discontents*. W. W. Norton & Co., 1961; p. 58. Latin translation: "Man is a wolf to man."

Dawson, Roger. From promotional materials for Nightingale-Conant Corporation, 1994.

In 1992, an elderly woman purchased coffee from a McDonald's restaurant drive-through window. She then placed the hot coffee between her legs and attempted to open the lid. The coffee spilled on her lap; she was injured as a result and she sued McDonald's Corporation for not warning her that the coffee was hot. This case made the national press because she won a multimillion dollar settlement from McDonald's.

Rand, Ayn. "The Objectivist Ethics." In *The Virtue of Selfishness*. New York: New American Library, 1964; pp. 15-23.

"Man's mind is his basic tool of survival. Life is given to him, survival is not. His body is given to him, its sustenance is not. His mind is given to him, its content is not. To remain alive, he must act, and before he can act he must know the nature and purpose of his action. He cannot obtain his food without a knowledge of food and of the way to obtain it. He cannot build a ditch—or build a cyclotron—without a knowledge of the aim and the means to achieve it. To remain alive, he must think." (Ayn Rand, *Atlas Shrugged*. Random House, 1957; p. 1012)

See also Ludwig von Mises: "The natural scarcity of the means of sustenance forces every living being to look upon all other living beings as deadly foes in the struggle for survival, and generates pitiless biological competition. But with man these irreconcilable conflicts of interests disappear when, and as far as, the division of labor is substituted for economic autarky of

individuals, families, tribes, and nations. Within the system of society there is no conflict of interests as long as the optimum size of population has not been reached. As long as the employment of additional hands results in a more than proportionate increase in the returns, harmony of interests is substituted for conflict. People are no longer rivals in the struggle for the allocation of portions out of a strictly limited supply. An increase in population figures does not curtail, but rather augments, the average shares of the individuals.” (*Human Action*, 3rd revised edition, p. 667)

Rand, Ayn. “The Ethics of Emergencies.” *The Virtue of Selfishness*. New York: New American Library, 1964.

Also, if one genuinely cares about helping the poor, then one will be a forceful advocate of the only economic system that has proved capable of generating the economic surplus that the poor depend upon.

* * *

© Stephen R.C. Hicks. First published in *Journal of Accounting, Ethics & Public Policy*, Volume 3, Number 1 (Winter 2003), pp. 1-26. Reprinted with permission by *The Center for Ethics and Entrepreneurship*, 2010.